840/10

Den 17. marts 2010 blev i sag nr. 76.601:

xxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der har været medforsikret på en heltidsulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt knæskade.

Selskabet henviser til, at skaden er forældet efter den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens dagældende § 29.

Klageren har i sin klageskrivelse af 3/11 2006 til selskabet redegjort for skaden og efterforløbet således:

> "Med dette brev søger jeg om erstatning, eftersom jeg i sommeren 1996 pådrog en voldsom knæskade under en fodboldkamp i … i Spanien. Dette var under en turneringskamp med henblik på senere at blive udvalgt til elitehold. Skaden jeg pådrog mig er, af læger jeg har snakket med, blevet beskrevet som meget usandsynlig og usædvanlig. Der er ikke set en lignede skade før, og netop derfor var lægerne meget i tvivl om, hvilken behandlingsmetode der skulle anvendes. Dette kan ikke betegnes som en almindelig fodboldskade, da lægerne ikke har kunnet finde årsagen. Dagen i dag har jeg meget svære smerter. Skaden kan beskrives således: I forbindelse med fodboldkamp løb jeg med bolden mod modstanderens mål. På vejen trak jeg forbi en modspiller, efter jeg havde passeret denne, sparkede han ud mod det ben, jeg skulle til at støtte på. Hans spark ramte mig på foden og forhindrede mig deri i at lande på fødderne. Jeg faldt med hele min kropsvægt ned på mit venstre knæ, og straks kunne jeg mærke en kraftig smerte. Banerne havde lerunderlag og det var på netop sådan et stykke, at jeg landede. Da jeg kom hjem tog jeg kontakt til læger og fik påbegyndt en behandlingsperiode.

Grunden til at der endnu ikke er søgt erstatning er, at jeg er gået igennem en lang proces af behandlinger samt operationer. Lægerne har oprindeligt vurderet, at de kunne finde årsagen og operere, så jeg efter et forløb ville være helt uden smerter. Nu 10 år senere må man erkende, at der ikke er noget at gøre. Jeg har været igennem to artroskopier, to MR-skanninger og en enkelt ultralydsscanning. Derefter skulle jeg holde pause for at se om behandlingen havde hjulpet. Denne pause bestod bl.a. af genoptræning ved gåture og en smule løb. Jeg havde dog meget svært ved denne genoptræning, da smerterne i knæet ikke var blevet mindre af behandlingerne. Det er senest 2 år siden jeg sidst har været til MR-skanning, samtidig fik jeg foretaget en ultralydsscanning. Denne skanning viste at der, i et område af mit knæ som ikke er muligt at operere, var sket en skade på slimhinden. Denne slimhinde bliver irriteret og øm hver eneste gang at knæet anvendes. Efter denne opdagelse blev mine skanningsbilleder sendt ud til kirurger over hele Danmark i håb om evt. at kunne finde en løsning. Men efter 2 års venten må jeg erkende, at skaden ikke er til at udbedre, og jeg skal leve med mine smerter. Jeg er meget stærkt hæmmet med mit knæ. Har ondt af at gå på trapper, kan ikke løbe til bussen uden smerter, er blevet tvunget til at investere i en bil af samme årsag. Mine gener har derudover forårsaget, at jeg har måttet droppe alt form for sport samt at jeg ikke er i stand til at cykle. I mit arbejde er jeg nødt til ofte at skifte positioner, da mit knæ begynder at gøre ondt efter en halv time i samme siddestilling. Alle disse besværligheder har gjort, at jeg har investeret mange penge og megen tid i at kunne blive fragtet rundt, da jeg ikke har haft mulighed for at cykle, gå osv. Alt i alt ser jeg mine gener som værende meget store og i den grad hæmmende for min hverdag."

I en ortopædkirurgiske speciallægeerklæring af 28/1 2002 hedder det bl.a.:

"**UNDERSØGELSER**
Røntgen af venstre knæ den 10.09.1999 viser i.a.
Fik ifølge journalen i 1997 foretaget MR-skanning, som viste i.a.

OBJEKTIV UNDERSØGELSE
Vågen og klar ung mand. God almentilstand. Fortæller fuldstændig samlet om sine symptomer.

Resten af erklæringen handler om venstre knæ:
Normal gang. Ved ekstensions-/fleksionsbevægelser får han en let ømhedsfornemmelse ved ca. 30 graders fleksion. Hvis han forsøger at ekstendere knæet, når han sidder på bord, er han nødt til at hjælpe til med højre knæ. Ved inspektion er der ingen ansamling i knæet. Der er nogen vastus medialisatrofi. Knæskallen virker en anelse bredere på venstre side end på højre side, og der er en intumescens på ca. 2 x 3 cm ved inferolaterale pol. Det føles som om, at det er lidt arvæv, der ligger her, hvor der samtidigt ses et indstikshul, formentligt fra det laterale artroskopihul. Det mediale artroskopihul er helt upåfaldende.
Ved 90 graders flekteret knæ står knæet uden bageste/forreste glid af tibia.

Der er fri bevægelighed i knæet, men når man nærmer sig maksimal fleksion er der ømhed, som angivet på laterale nedre pol af patella. Ingen ømhed ved ledlinier. Der er ingen valgus- eller varusløshed i knæet, og der er ingen ømhed ved denne test. Straks man nærmer sig patella er der både medialt og lateralt en tydelig ømhed. Specielt hvis man fører patella lidt fremad og fører en finger ind under patella er der en voldsom ømhedsreaktion. Man har subluksationsfornemmelse omkring 30 grader. Ingen forreste/bageste skuffeløshed ved 90 grader. Ingen positiv Lachmann.

KONKLUSION
Fik et traume som 15-årig mod venstre knæ under fodboldspil.

Har siden været generet af et venstresidigt patellofemoralt syndrom, som trods to artroskopier med fjernelse af synovial fold og plica ikke er blevet bedre. Hans symptomer er snarere blevet forværret, således at han nu blot ved 50 meters løb, cykling, trappegang eller lignende får han smerter, som faktisk varer dagevis.
Også ved stillesiddende arbejde, f.eks. i skole eller lignende, er han nødt til at lave stillingsskift, rejse sig op og gå rundt for at lette på smerterne.
MR-skanning og røntgen af venstre knæ er i.a.
Han har måttet ophøre med al idræt inklusiv fodbold, som han var særdeles optaget af i 15-års alderen."

Selskabet har i skrivelse af 30/8 2009 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har forelagt sagen for vores lægekonsulent, der hæfter sig ved, at forsikringstageren i 1998 fik fjernet en fold i knæet, og samtidig måtte stoppe med udøvelse af sport på grund af mange smerter i knæet. Endvidere påpeger han, at speciallægeerklæringen fra 2002 konkluderer, at der er varige følger efter skaden i 1996.

Vi har derfor meddelt forsikringstageren, at kravet er forældet pr. 31.12.2004. Forsikringstageren gør i sit brev af 07.09.2007 indsigelse mod afgørelsen, og henviser til, at han først i 2006 blev klar over, at der ikke var flere behandlingsmuligheder.

Vi har i brev af 31.10.2007 fastholdt afgørelsen. Herefter har vi intet hørt til sagen før nærværende klage.

Foranlediget af klagen har vi gennemgået sagen på ny, men må fastholde vores afgørelse. Vi har herved lagt vægt på, at forsikringstageren ifølge speciallægeerklæringen af 28.01. 2002 har haft smerter siden uheldet indtraf, og at han ikke på noget tidspunkt herefter har kunnet genoptage fodboldspil eller anden form for idrætsaktivitet. Endvidere fremgår det af konklusionen, at artroskopierne ikke har hjulpet, men snarere forværret hans symptomer.

Forsikringstageren kan således ikke være i tvivl om, at de gener han har haft i den forløbne årrække stammer fra uheldet i 1996. Efter vores opfattelse har han senest ved modtagelsen af speciallægeerklæringen været klar over, at uheldet havde varige følger, hvorfor kravet må anses forældet senest ved udgangen af 2004, jfr. den 2-årige forældelsesfrist i FAL § 29 (tidligere)."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren senest ved den ortopædkirurgiske speciallægeundersøgelse af 28/1 2002 havde grund til at tro, at ulykken i 1996 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist kravet med henvisning til, at det på tidspunktet for klagerens anmeldelse i 2006 var forældet efter den toårige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens tidligere § 29.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson